

Sociální pojištění notářů v Rakousku. Rakouská vláda předložila ku konci měsíce března t. r. Národnímu shromáždění návrh zákona, kterým má být provedeno sociální pojištění notářů a kandidátů notářství. Pojištění to má obsahovati pojištění nemocenské, invalidní, starobní a pozůstalostní. Důchod invalidní skládal by se ze základní částky 180.— S měsíčně a z částek zvyšovacích, jež by činily 0·25 S za každý příspěvkový měsíc. Důchod vdovský by se skládal rovněž ze dvou částí: ze základní částky 150.— S měsíčně a z další částky, jež by činila polovinu částek zvyšovacích, jež by náležely zesnulému choťi jako část důchodu invalidního nebo starobního, nebo na něž by měl nárok. Důchod sirotčí jednostranně osiřelého dítěte činil by měsíčně 18—30 S, oboustranně osiřelého dítěte 36—60 S měsíčně. Premie by platili notáři ve výši 40 S měsíčně a 3% z měsíčních příjmů, podléhajících dani výdělkové; kandidáti notářství by platili rovněž 40 S měsíčně a 3% z příjmů, pokud příjmy ty přesahují 300 S měsíčně; na úhradu této premie přispíval by jim notář jako zaměstnavatel částkou 20 S měsíčně. Nositelem pojištění byl by »Pojišťovací ústav rakouských notářů«, jenž by byl spojen organizačně s notářskými komorami. Dr. Jindřich.

Mezinárodní kongres pro autorské právo v Praze. Association littéraire et artistique uspořádá nejbližší kongres svůj letos na podzim v Praze. Předsedou přípravného výboru pražského kongresu byl zvolen univ. prof. Dr. Karel Hermann-Otavský. Kongresy Asociace jsou vždy významnými událostmi a lze jen vysloviti radost, že za místo letošního sjezdu byla zvolena naše republika. Ča.

Popularisace zločinu. V poslední době měli jsme opět několik sensačních případů porotních, tak zejména případ vraha Krásky. O přelíčeních objevily se v předních pražských žurnálech referáty hodné snad novin z periferie, a nikoliv seriosních novin, jež chtějí býti představiteli velkých politických a kulturních skupin. Film líčící obdobným způsobem život zločinců a probírající s takovou odpornou důkladností podrobnosti vražd by byl jistě zakázán, ale páni kriminalističtí žurnalisté to smějí činit beztrestně. Máme u nás § 16. č. 2 zák. na ochranu republiky, jímž se stihá ten, kdo uveřejní podobiznu někoho, kdo by podnikl vražedný a vůbec tělesný útok na ústavní činitele. Opravdu by neškodilo toto ustanovení rozšířiti i na obrazy jiných zločinců. — Ale nestačí jen portréty zločinců: s velkou oblibou se otiskují obrazy jejich obětí, ještě »teplých« mrtvol, líčí se podrobnosti, vypočtené na podráždění smyslů a fantazie, a předčící nejhrubší krvákovou literaturu. Žurnalistika má jistě právo psáti o všech událostech — ale nemá využívat takto pathologických zjevů společenského života a vytloukati kapitál jejich rozmazáváním. Dobrá kriminalistická žurnalistika jistě má své oprávnění, a má i svá práva, může dokonce i značně přispěti vědě i praksi — ale referáty, jaké se psaly o případu Krásově, (nevzpomínejme ani na Hanikovou) zločin spíše popularisují a mohou svést i k herostratovství, nehledě k tomu, že také hraničí na vrchol nevkusy a hrubosti. J. B.

Přípravné osnovy trestního zákona o zločinech a přečinech a zákona přestupkového byly nákladem ministerstva spravedlnosti vytištěny a o velikonočních svátcích rozeslány. Reforma trestního práva jest heslem většiny států evropských, zejména států utvořených po světové válce. Osnovy trestních zákonů vzniklé z tohoto podnětu jsou výsledkem práce desetiletí a výrazem změněných názorů na trestní právo. Kdežto platné trestní zákoníky snaží se především ostře narýsovatí hranici trestního bezpráví, aby byla vyloučena libovůle státních orgánů, trest pak hledí přizpůsobiti tíži trestného činu, uplatňuje se v novějších zákonodárných pracech spíše snaha upravití právní následek trestného činu podle povahy (nebezpečnosti) pachatelovy. Proti ochraně svobody individua před libovůlí státních orgánů vystupuje do popředí požadavek,